

Határterületek, új utak, új anyagok és funkciók

A 2019. ÉVI KOZMA LAJOS-ÖSZTÖNDÍJASOK BEMUTATÁSA

Minden évben nagy érdeklődés előzi meg a Kozma Lajos Kézműves Iparművészeti Ösztöndíj előző évi nyerteseinek a bemutatkozását. Idén ezt az érdeklődést még inkább fokozza, hogy az új típusú koronavírus okozta járvány miatt nem láthatjuk a megszokott tavaszi hónapokban a 2019. évi ösztöndíjasok zárókiállítását. Az országos pályázat szabályai szerint, a tavalyi évben is tíz tehetséges fiatal kapott lehetőséget arra, hogy termékévé fejlessze innovatív ötleteit, és szabadon kísérletezzon az anyagokkal, formákkal, technológiákkal, vagy mindazon kérdésekkel foglalkozzon, amelyek megteremtik új termékéhez a gyártási feltételeket, vagy növelik vállalkozásának piaci esélyeit. A tíz művészből ketten – Ruzicska Tünde és Tengely Nóra – második alkalommal nyertek ösztöndíjat.

Valamennyi művész közös vonása az útkeresés egy igényesebb, szélesebb fogyasztói közönség és a fenntartható világ eléréséhez. Sokan korábban elképzelhetetlen anyagokat használtak, mások maguk teremtették meg tárgyaikhoz a környezetbarát alapanyagokat, technológiákat, vagy a tradicionális kézműves-iparművészeti technológiák eddig figyelmen kívül hagyott lehetőségeit fedezték fel, és a mindennapi használati tárgyak formai, funkcionális, esztétikai megújításán dolgoztak. Mindegyikük számára egyformán fontos, hogy a mai igények kielégítésén túl a jövőre is koncentráljanak, és az egyediségre, eredetiségre és újdonságra törekvés mellett a világ aktuális művészeti és emberi kérdéseire is határozott válaszokat adjanak.

ANDRÁSI Edina: Space-set-porcelain | Edina ANDRÁSI: Space-set- porcelain
2019, porcelán, 45x50x40 cm
Fotó: Horváth Gábor

Németh Ninetta egészen rendhagyó kísérletsorozatot zárt le. Egy már létező, egészen új növényi alapú anyagot kezdett el használni tárgyai megalkotásához, amely az állatbőr minőségéhez hasonló sajátosságokkal bír, holott az ananász leveléből készül. Legfontosabb tulajdonsága, hogy vízlepergető, jó a szakítószilárdsága, és szinte elnyúlhatatlan. Először táskákat készített belőle, majd azt kezdte vizsgálni, hogyan tudna hasonló anyagot itthon is elérhető növényekből előállítani. Felfedezte, hogy egy kínai immunerősítő tea állás közben hártát növeszt a felületén, amely ellenáll a szakítási próbáknak, és vízlepergető; kiszáritva pedig a bőrhöz hasonló tulajdonságokkal bír. Az első kísérletei a hártatenyésztésre irányultak. Kitalapozta, milyen adalékot, milyen arányban kell használnia hozzá, és milyen vastagnak kell lennie a hártának, hogy érdemes legyen kiszáritani. A kiszáritott hártát textil alapanyagokra varrta, és megvizsgálta a textil tartósságát. Már az első kísérletek bebizonyították, hogy jó úton halad, a kopásállóság a bőrével vetekedik. A következő időszakban a hártya színezésének a lehetőségeit

kutatta. Ehhez természetes pigmenteket, zöldségeket és más növényeket, a felületkezeléshez pedig növényi olajokat használt. Mivel a hártya mindig felveszi a tenyésztőtál formáját, arra a kérdésre kereste a választ, hogy mekkora és milyen alakú tálban érdemes tenyészteni, hogy alkalmas legyen hulladékmentes hasznosításra. Végül a kikísérletezett és sokféleképpen tesztelt alapanyagból elkészítette az egyszerű használatos műanyag zacskókat kiváltani képes táskaprototípusát, amely a környezet károsítása nélkül lebomlik. Találmánya valószínűleg a mindennapi csomagolóanyagnál jóval több területen hasznosítható, sok új lehetőséget rejt még magában. Németh Ninetta divat- és textiltervező szakon végzett a Moholy-Nagy Művészeti Egyetemen (MOME), közben Erasmus-ösztöndíjjal a Londoni Művészeti Egyetem Divat Főiskoláján tanult. Budapesten és Bécsben végezte a szakmai gyakorlatát, két egyetemi formatervező-ösztöndíjat, egy magyar, és három nemzetközi szakmai díjat nyert.

Zala Zsófia a MOME formatervező szakján végzett, és részt vett a párizsi ENSAAMA (École Nationale

DÉNES Petra: Kauchukka | Petra DÉNES: Kauchukka
2019, felsőrész: bőr, talp: szabászati bőrhulladék
és biológiai úton lebomló biopolimer kompozit, 36-os női méret
 Fotó: Berkes Áron Kolos

HERTER Katalin Júlia: Kerámia növénytartók falábakon
Katalin Júlia HERTER: Ceramic flower pots on wooden legs
2019, kerámia, fa, magasság: 60 cm és 120 cm
 Fotó: Horváth Gábor

KELEMEN Dóra: Szimbiózis | Dóra KELEMEN: Symbiosis | 2019, kézzel kötött öltözék
Fotó: Réthey-Prikkel Tamás

KELEMEN Dóra: Szimbiózis | Dóra KELEMEN: Symbiosis | 2019, kézzel kötött öltözék
Fotó: Réthey-Prikkel Tamás

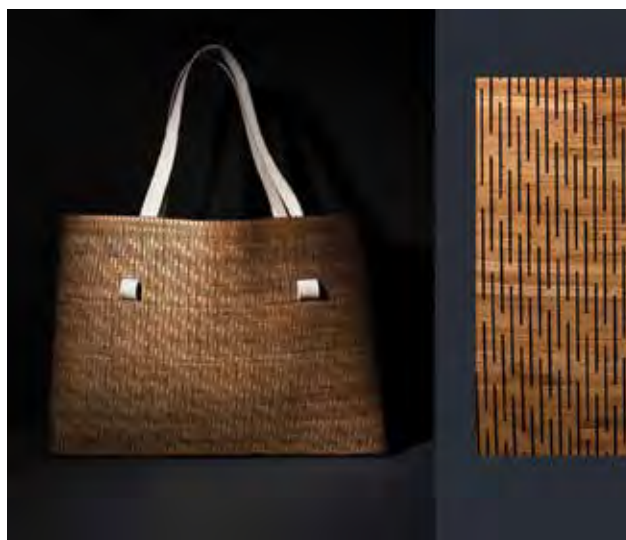
Supérieure des Arts Appliqués et des Métiers d'Arts) formatervező-részképzésében is. Szakmai gyakorlatát a PAPER UP!-nál kezdte meg, s az előző évben az eindhoveni Atelier NL-ban is lehetőséget kapott erre. Pályakezdő művészként eddig tárolóegység, kültéri installáció, valamint emléktárgyak tervezésével foglalkozott. 2018-ban Tóth Ádám társtervezővel részt vett a Sziget Fesztivál Art of Freedom pályázatán, és nyert. Mindemmellett komoly energiát fektetett a konyhai hulladékok hasznosításába, az ösztöndíjat is az e területen végzett kutatásainak és kísérletezéseinek a folytatására kapta.

Zala Zsófia biohulladékok öko barát, természetes anyagaiból hoz létre olyan alapanyagokat, amelyekből mindennapi használati tárgyakat, vagy azokat védő, díszítő, esztétikus felületeket hoz létre. Első termékcsoportjába szemüvegek tartoztak, melyek lencsüket összefogó homlokelemét színes biogyantával vonta be, és tette egyedivé, növelve egyúttal a lencsék védelmét.

Ösztöndíjas időszakának új tárgycsoportjába narancsból készített lámpabúrák, kávézaccból formált virágtartók, konyhai bútorok – asztal, szék – fedőlapjai tartoznak. A legkülönfélébb háztartási hulladékokból adalékok hozzáadásával biogyantafajtákat fejlesztett ki, és tesztelte azok hasznosítását, formalehetőségeit, tartósságát, és az adalékok összetételét. A biogyanta környezetbarát anyag, a műanyaghoz hasonló tulajdonságokkal rendelkezik, de lebomlik, ezáltal alkalmas a műanyagok kiváltására.

NÉMETH Ninetta: Kombucha táska | Ninetta NÉMETH: Kombucha bag
2019, kombucha gomba, fermentáció, 30x18 cm
Fotó: Pribék Gábor

GSPANN Zsuzsanna: Bambusz kollekción, táska bambuszlemez borítással és az alkalmazott bambuszlemez részlete

Zsuzsanna GSPANN: Bamboo collection, bag with bamboo cover and detail of the applied bamboo sheet | 2019, egyéni technika

Fotó: Hegyháti Réka

Dénes Petrát is ez a lehetőség izgatja. Divattervező szakon végzett, de kötöttanyag- és kiegészítőtervezést is tanult a MOME-n. Az ösztöndíjas évre vállalt tárgykollekciójába szabadidős cipők, papucskok tartoznak. Szabászati bőr hulladékból, valamint biológiai úton lebomló polimerből készíti a cipőtalpak és kiegészítő viseleti tárgyak gyártására alkalmas új alapanyagokat, amelyeket maga kísérletez ki. A művészt a fenntartható design érdekli, ehhez készít környezetbarát kompozitanyagokat. Tárgykollekcióját az a szándék határozza meg, hogy az új alapanyagai alkalmassá váljanak az ipari gyártásra is, és olyan kényelmes cipők szülessenek, amelyek az újrahasznosított anyagok esztétikai sajátosságait is elfogadó, minél szélesebb körben kedvelté válnak. Cipői talpához öntőformákat is készített. Ehhez kezdetben kaucsuktejtel kísérletezett, de annak lassú lebomlása és polimerekkel való összeférhetetlensége miatt új irányba kellett fordulnia. Bőr granulátumába új összetevőket kevert, és sikerült elérnie, hogy minden összetevő a másik pozitív tulajdonságát növelje, vagy legalább semlegesítse a minőséget rontó tényezőket. Ösztöndíjas idejének második felében az anyag hajlékonyságára, tömörségének a lazítására és súlyának a csökkentésére helyezte a hangsúlyt, ezzel megnövelte a talpalapanyagainak a funkcionális és esztétikai értéke.

Gspann Zsuzsanna is természetes anyagot, a bambusznádat választotta öltözködéskéiegészítő tárgyainak megalkotásához, amely anyag nem sok lehetőséget kínál a szabad formálásra, ellenben változatos mintaalkítással jelentősen megnövelhető az esztétikai értéke, és

javítható a minősége. Gspann Zsuzsanna divat- és textiltervező, valamint design- és vizuálművészet-tanár, a MOME-n végzett, előtte a Képző- és Iparművészeti Szakközépiskolában bőrműves szakon tanult. Mindig is érdekelték a mintatervezés anyag- és funkciójavító lehetőségei.

RUZICKSA Tünde: Genius loci No. 2 | Tünde RUZICKSA: Genius loci No. 2 2019, kézzel épített, magas hőfokon égetett speciális kőedény, 50x50 cm
Fotó: Neogrády-Kiss Barnabás

Az ösztöndíjas időszakában készített táskáinak fő alkotóeleme a természetes úton lebomló, rétegelt és rugalmatlan bambuszlemez, ezt azonban olyan mintastruktúrával ötvözi, amely hajlékonyságot kölcsönöz neki.

Az általa kikísérletezett mintaképzési technológiát olyan táskatípusokba integrálta, mint a hátitáska, az övtáska, a válltáska és a női kézitáska több variációja. A mintákat lézervágással alakította, és a típusok funkciójából kiindulva különböző hajlékonyságú bambuszlemezekkel vonta be az egyszerű formájú, minimalista felfogású, bőrből varrott táskáit. A mintakísérletek újabb és újabb formaötleteket eredményeztek, melyek közül kiválasztotta a legjobb táskafazonokat és megszerkesztette a szabásmintájukat, majd digitalizálta, és vektoros programmal továbbtervezhetővé tette. A komputeres tervezéssel már meg tudja határozni a fogók, pántok helyét, és a bambuszlemez stabil rögzítéséhez az öltéseket is. A lemezek egyirányú hajlékonyságára tudatosan építve olyan táskaprototípusokat hozott létre, amelyek magas esztétikai színvonalúak, korszerű a formaviláguk, környezetbarát,

praktikus darabok, s alkalmasak arra, hogy nagyobb számban is előállítsa őket.

Kelemen Dóra hatdarabos, kézi kötőgéppel létrehozott minikollekciójában is kiemelt szempont volt a kötésminta, valamint a ruhák varrási és kötési megoldásai. A gyorsan változó, rengeteg hulladékot termelő, környezetkárosító divat követése helyett a hagyományos kézműves ruhakészítési eljárások és a fenntarthatóság kérdései foglalkoztatják. Olyan öltözékeket készített, amelyek megszüntetik a pazarlást, tartósabb használatra ösztönöznek, egyúttal alkalmasak fonalhulladékok feldolgozására, új anyagtársításokra, egyszerű, mégis fantáziadús formák megalkotására. A kollekcióba egyenes vonalú szoknyák, pulóverek, ruhák tartoznak, amelyeket azonban a minták funkciót követő változtatásával, léptékváltásával és a beléjük helyezett színes, könnyű anyagok plasztikusságot és színhatást növelő lehetőségével kapcsolt össze. Igen változatos struktúrákat teremtett, s közben kis orsókat és olyan fonalakat is fel tudott használni a ruha kézi kötéssel való előállításánál, amit máshol már egyáltalán nem használnak, a tömeggyártás pedig eleve elvet. Kelemen Dóra kötöttruha-tervező és designmenedzser, a MOME-n végzett. Az Erasmus-program keretében Nantes-ban, majd francia állami ösztöndíjjal egy évig Párizsban is tanult, a szakmai gyakorlatát párizsi jeles művészek mellett szerezte, a diploma megszerzése előtt Dél-Koreában és a francia fővárosban is dolgozott.

SZILÁGYI Sarolt Tekla: A XXI. század ikonjai. Selena Gomez Sarolt Tekla SZILÁGYI: Icons of the 21st century. Selena Gomez 2019, ezüst, rekeszszománc, 5x2,5x0,3 cm
Fotó: Szilágyi Sarolt Tekla

A természetes anyaghasználatnál maradva, Herter Katalin Júlia bel- és kültéri növénytartókat készít. Kezdetben egyedi cserepeket és kaspókat tervezett, amelyek a növényekkel összhangban állnak, és új esztétikai élményt nyújtanak. A formai és színbeli egység mellett a növények igényeit vette alapul, így az ültetés, öntözés problémáival is nagy alaposággal foglalkozott. Sokat tesztelte edényeinek a vízáteresztő képességét, majd a kiválasztott formákhoz prés típusokat készített. A préselt edények felületét kavicsolással, különféle eszközök benyomkodásával, vagy csiszolással tette változatosabbá. A növények térbeli elhelyezése adta az ötletet számára, hogy a kaspók alá állványokat is tervezzen, természetesen a saját gondolatkörében maradva. Először kerámialábás edények kivitelezése foglalkoztatta, különböző anyagokkal és technikákkal – fazekasagyag, samott, samottmentes, magastüzű öntőmassza, porcelán – kísérletezett. A lábakon álló edények formáinak alakítását a növények gyökérzete inspirálta, és a gyökerek tápanyag- és vízszállító szerepe határozta meg, így növénytartóinak a tömör és üreges csőszerű lábaival a felesleges víz elvezetését is megoldotta. Ez új funkció a lábás virágtartó edények történetében. A falábú edényváltozat alapformái megegyeznek a kerámialábúakéval, így valamennyi variáció egyetlen nagy edénycsaládot alkot. A falábú prototípusok platánból, akácból készültek.

TENGELY Nóra: Trying to be No. 3 brooch
 Nóra TENGELY: Trying to be No. 3 brooch
 2019, természéz, patinázott vörösréz, rozsdamentes acél, 10x3,5x1 cm
 Fotó: Piti Marcell

A következetesen végigvitt, szép munka a folytatás lehetőségét is felkínálja: a virágtartó edénycsalád fal, felfüggesztett vagy balkonra helyezhető edénytartókkal való bővítését. Herter Katalin Júlia kerámiatervezőként végzett a MOME-n, Erasmus-ösztöndíjjal Németországban kerámia- és üvegtervezést tanult. Szakmai gyakorlatát a kecskeméti Nemzetközi Kerámia Stúdióban töltötte. 2013 óta számtalan szakmai kiállításon szerepelt.

Tengely Nóra, mint „másodéves” ösztöndíjas, az előző évi kísérletezéseinek a folytatására és négy új ékszer család kialakítására vállalkozott. Ez azt jelenti, hogy a két év alatt 12 új ékszertípusból álló, különleges, a kortárs ékszerművészetet megújító ékszer családot alkotott. A művészt mindkét évben a merevített ezüstlánc foglalként való felhasználása és az angol-, a karmos, a tokos és az alternatív foglalás új lehetőségei érdekelték.

Az előző évben készült munkákat elsősorban karmos és angolfoglalású ékszerek jellemezték, ezért a második évben a tokos és alternatív foglalásra helyezte a hangsúlyt. Fő motívuma a lánc, amelyet sokféleképpen értelmez és használ, s a konvenciókat messze meghaladó, új foglalással négy tárgycsoport megvalósításával egységes, konzekvens és koherens ékszer családot alkotott.

Az első tárgycsoport darabjai technikailag nagyon összetettek, mert az azonos befoglaló formáik ellenére minden foglalás más és más. A sorozat alapja a homogén felületet képező, kis méretű ezüst ankerlánc, a formai különlegességet a smaragd változatos használata fokozza. Ebben a tárgycsoportban az egyik ékszerhez nagy méretű, úgynevezett gyökérsmaragdot használt, amit nyers tömbből csiszolt, és két azonos méretű, láncszemből álló síklappal fogott közre. A másikhoz apró briliáncsiszolású smaragdokat használt, melyeket a láncszemek közepére helyezett, így együtt érdekes grafikus hatást keltenek az ékszeren. A harmadik ékszernél egy szabálytalan alakú, nyers követ foglalt be mozgékony láncsal.

A második ékszer csoportot egy mű képviseli, amely azonban az alternatív foglalás ritka példája. A befoglalt kő mindkét végét hegyesre csiszolta, és a síklapra merőlegesen álló követ merevre forrasztott, egyenes láncsorokkal foglalta be, amelyek rátaakarnak a hegyes köre.

A harmadik ékszer csoportban a láncszerkezet áttört adottságára épített. Smaragdszínű plexitükröt használt, melynek színe és reflexfénye a befoglalt smaragd izgalmas látványát idézi. A művész célja itt a forma kiemelése, valamint az anyag és a forma közötti disszonancia hangsúlyozása volt.

A negyedik tárgycsoportnál, szemben az eddigiekkel, ahol a smaragd formája és a rá való utalás játszott a fő szerepet, most a befoglalt kő és a befoglaló forma homogenítésára törekedett. Az idetartozó ékszernél egy nagy

méretű, üreges láncszem amorf formát foglal, melyhez természetes, nyers köveket, természetet, természetüstöt, öntött rezet és öntött ezüstöt használt. Az inspirálta, hogy a befoglaló szabályos forma (nagy láncszem) alapanyaga és a befoglalt szabálytalan anyag azonos hatást keltsen, csak a formájuk különbözzön. Tengely Nóra a Budai Rajziskolában ötvös szakra járt, majd a genfi Haute École d'Art et de Design (HEAD – Genève) ékszer- és kiegészítőtervező szakján és a MOME fémművesség szakján szerzett diplomát. Számos sikeres kiállításon vett részt.

Szilágyi Sarolt Tekla ékszerei is korszakváltó törekvést mutatnak. A mai fiatalok világát és egy ősi ötvöstechnikát, a rekeszománcot kapcsolta össze. Az ösztöndíjas év első felében a mobilon és Instagramon felnőtt, legújabb generációk sztárkultuszát kutatta, továbbá tanulmányozta a kora keresztény ikonokat, és megtanulta a rekeszománc-technikát. Az ikon szó tartalma és mai funkciója mellett azt vizsgálta, mi érdekli a sztárkövetőket, milyen az Insta-celebek képi világa? Ehhez egy Instagramra épülő

applikáció segítségével, valamint influenszerek videóiból és blogjaiból tájékozódott. További munkája arra irányult, hogy görbe tükröt mutasson az influenszervilág felé. Azt az utat, ahogy a rekeszománc mű az ókori császári kultuszhoz kapcsolódó kultikus, majd a keresztény vallásterjesztés kevesek által birtokolt tárgyává, végül teaurálásra alkalmas ékszerré vált, megfordította, és a mai ikonikusnak tekintett sztárok ikonizált képeiből indult ki. Háromdarabos ékszersorozat elkészítésére vállalkozott. Témájának közvetlen előzménye a 2017-es Design Héten bemutatott *Hétköznapi Kitüntetések* című bross-sorozata, amely a házimunkát nem szerető, mégis elvégző nőket ismeri el szelíd iróniával, a bizánci feliratos rekeszománcokat megidézve. Elkészült munkáin három sztárt emelt ki a 21. századból, és az Instagram kezdőlapját keretként felhasználva, kézzel alkotta meg image-képeiket. A mai értékvesztett világban ahhoz az eszközhöz nyúlt, ami a magasművészet devalválódását felgyorsítja, ugyanakkor a valódi értékörzésnek egy járatlan

ZALA Zsófia: Harm less kollektív. Narancslámpa | Zsófia ZALA: Harm less collection. Orange lamp | 2019, narancshéj, hevítés és préselés, 18 x Ø 20 cm
Fotó: Zala Zsófia

útjával kísérletezve, a populáris tárgyakat és képeket a magasművészet klasszikus értékeivel ruházza fel.

Andrási Edina és Ruzicska Tünde a képzőművészet és a kézműves-iparművészet közötti határok meghaladásával autonóm formákra és új képzőművészeti anyaghasználatra törekszik. Andrási Edina a Nyugat-magyarországi Egyetem Alkalmazott Művészeti Intézetében tanult és alkalmazott grafika és szilikátipari formatervező szakot végzett, majd a Pécsi Tudományegyetem Művészeti Karán design- és vizuálistanár képzetséget szerzett, közben a Pécsi Tudományegyetem Művészeti Karán Doktori Iskolába jelentkezett. Több önálló kiállítást rendezett és rendszeresen részt vesz hazai és nemzetközi csoportos kiállításokon, melyeken számos szakmai díjat nyert.

Ösztöndíjas munkái vékony falú, átlátszó, változatos alakú és testű lámpaszobrok, melyeket papír és porcelán egymásra rétegezésével hoz létre. A porcelán égetése során a papír elég, eltűnik az anyagból, a helye azonban érdekes tereket, struktúrákat sejtet. Az eltűnések nyomai a fényben pozitív-negatív mintázatokat, lehetőleg rajzolatot és új anyagminőséget teremtenek. A sokszoros tagoltság és egymásra rétegezés, valamint a fény révén a lámpaszobrok hol kiterjedő, hol összesűrűsödő látványt adnak, a szferikus felületek homorú terekké alakulnak, s a fény árnyékokat rejt. Az eltűnés és a feltárulás, a test és a feloldott tömeg kettősségéből különleges hangulat születik.

ANDRÁSI Edina: Telepesek a Holdon | Edina ANDRÁSI: Settlers on the Moon
2019, porcelán, 60x55x30 cm
Fotó: Horváth Gábor

Andrási Edina lámpaszobrainak áttetszősége, vékony héjteste az illékonyság és törékenyság érzetét erősíti, ugyanakkor a formáit erős plaszticitás, zárt körvonal és változatos tagoltság jellemzi. A technológiából adódó érzékeny, finom, áttetsző és fényben úszó felület, a visszafogott színhasználat, és vele szemben az egzakt formaalakításból fakadó, kerekded tömeg határozott körvonala és a testességhez tapadó súlyérzet erős kontrasztot teremt, mely a fény ki-be kapcsolásával eltérő érzetek értelmezésének ad teret. A lámpák asztalra tehetőek és falra szerelhetőek, elhelyezésük tovább gazdagítja a kettős funkció egymásba oldódását, vagy határozott szétválását. A fény virtuálissá teszi a szobrot, a szobor megkérdőjelezi a plasztikus forma statikusságához fűződő konvencionális képet.

Ruzicska Tünde nagy levegőt vett, és az első ösztöndíjas év alatti, szisztematikus mázkísérletek tanulságait hasznosító étkészlete gazdag és változatos darabjainak az újabb variációi helyett a magán- és társas élet intimitását, érzelmi és gondolati gazdagságát, a baráti találkozások, kulturális események intellektuális élményét fokozó, nyugodt elmélkedésre készítő szobrokat készített.

Egyfajta minimalizmusként értékelhető, hogy szalagszerű, vékony csíkokból az emlékezés tereit építi és idézi meg egyszerű hajtogatással és a tiszta érzékiség tárgyként való megragadásával.

Ruzicska nyitott tereket alkot, melyek a relief és a plasztika között foglalnak helyet, és az organikus keletkezés reminiscenciáját őrzik, miközben formailag absztraktak. Ahogyan ő mondja (amikor a saját kerámiaszobroiról beszél), „a nyelvezet és megoldás, az »egyszerűen szép esztétikája« nyitottá teszi a formákat különféle karakterű terekben és eseményekben való megjelenésre”. Objektjeit szabadkézzel alkotja, magas hőfokon égeti ki, és anyagában színezi. A színek határozottak, de asszociációktól, szimbólumoktól mentesek, az elmélyedést, a kulturális vagy érzelmi élmény felidézését, a tűnődés állapotába való behelyezkedést segítik, a minimalista forma és tiszta nyelv esztétikai értékét növelik.

A művész a masszába samottot és papírpépet kever, hogy az égetésnél megőrizze a derékszögek mentén hajtogatott, előre megtervezett formát.

Ruzicska Tünde az autonóm művészet területére lépett. A MOME kerámia-tervező szakján végzett, majd ugyanott megszerezte a vizuális- és környezetkultúran tanár végzettséget, jelenleg DLA-képzésben vesz részt.

Ha valaki tudni szeretné, hogy mi az új a mai magyar kézműves-iparművészetben, a Kozma-ösztöndíjas fiatalok beszámoló anyaga jó kiindulópont lehet.

N. MÉSZÁROS Júlia
művészettörténész